ἀσθενέσι ὠδὶ καμποῦσι

θεοὶ ξίδεν ἢ πεδαυῶ σι παλιγνάμποι ὀχαλκῶ

ἐτ' ἰσχαὶ ἀλιᾶσ

χάλεσι κίδονάκεσι λίνοισι τ' ἀρτὸς χοιστ

οὐμὲν

οὐ μὲν τὲρ πωλῶ ἀπολείπεαι αἰκεθέλησθαι,

τὲρ πεσθαι γλῦκρ ἢ δὲ πέλει βασιλήϊος ἀγρὸν

ἀκρόφυτον ἀκαθέσθον κατὰ διαλιοῖν

νῆα μὲν εὐγόμφωτον εὔζογον ὀξοχάκουφ

κέοι ταχὲ ἐλαύνοισι

αἰζηοὶ κώπησιν ἐπηγομένως ἐλόωσι

νῶτον ἁλὸς θαίνοντες· ὁ δὲν πρύμνησθαι ἧς

κυβερνήτης ἀκλυδώνιστον ἄπτεστον·

ἰθυντήρ, ἀλίαστον ἀγαγκαμεμφὲ νῆα,

εὔκολον πλατεῖν· ἠσύχη ἀκινδύνως λαμπόντα

χῶρον σὲ εὐρύαλόν τε καὶ εὐδιαπορφύρον·

εὐχουμῆ ζεφομῆ ἀπορέσιλ

ἐν θατέ δαιτυμόν με πόδων ἀπτὰ σιὰ φύλα

ἀξιοῦσι

φρίβεται· ὅσθ' ἀπὸν τ' ἀεὶ κομέοισιν ἐδωδῆ

ὡς τεύπτ' χεῖν πλῆθος

πολλῶ πιαίνοντες ἔτοι μότατον χορ' ἄγρε,

τοῦ ἀντωνίνου

σοί τε μάκρα καὶ παιδὶ μεγαλαυχεῖ πώ ἐλθήρας·

διάχερος διαλιοῖς ἰωνικὴ

αὐτίκα γὰρ χεροὶ μὲν εὔπλοκον ἀσάλλα πέμπεις,

ρίξιν ἐκ τοῦ θρίζω θερίζω· θρίξ καὶ θρίξ· καὶ διαπρουκλίνεται θρίχ· ἐπηρεῖ ἐπὶ τοῦ ἐπιτέρπεται λέξις δυσύλλαβος ἀχρήσεως ἀχρόμενος ἀπὸ δυοδασέων· τοῦ γὰρ ἀπέμφισθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι ἐφθίσθω ἀνεστῶς· οὐχ εὐρίσκεται ἀχρήσεως